

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyor Alfredo Castelló, senyor Alfredo Castelló, no està vosté en l'ús de la paraula! No pot interrompre contínuament! No està en l'ús de la paraula! Si no es pot contindre, abandone l'hemicicle. Però, calle! *(Aplaudiments)*

Disculpe la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic

Gràcies, president.

5 de enero de 2012. El Consell -on estava la seua síndica- subió el IRPF en nuevos tramos y eliminó deducciones, subió un 200% el impuesto sobre la gasolina, el céntimo sanitario, subió un 20% actos jurídicos documentados, descendió las bonificaciones de sucesiones, subió un 25% transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados, el único impuesto que no tocó fue el de patrimonio. *(Aplaudiments)*

Y hablando de financiación, ustedes han votado en contra en el Congreso de los Diputados, cuando gobernaba Rajoy, dos veces. No solo eso, no solo eso, este gobierno, además de mover ficha, además de mover ficha, ha garantizado una cosa que no les garantizó ustedes: liquidez cuando más lo necesitaban. Llevaron prácticamente a quiebra a la Generalitat Valenciana con los impagos correspondientes, gobernando ustedes aquí y en Madrid. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuarem amb la sessió de control.

Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, realitzarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Papi Robles.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Moltes gràcies, president.

Bon dia a totes i a tots.

Avui, estem molt ben acompanyades en esta sessió de control al president.

Quan plantejàvem què havíem de preguntar, què havíem de llançar este matí ací, des de Compromís parlàvem que volíem parlar d'això que realment és important en el carrer, aprofitar este espai per a parlar de les qüestions que veritablement estan passant, i és que tenim una pujada de preus, aproximadament del 9%. No m'agrada mai parlar de xifres, però, crec que és important parlar també que quan anem a comprar tenim una pujada de preus del 14%, però la realitat

és que els sous, o bé no puguen, o puguen un 2,6%. Açò què vol dir? Vol dir que tot està pujant però que la gent treballadora cobra el mateix i ha de pagar més. Clar, si eixe nucli de gent està perdent, qui està guanyant? Guanyen les empreses que estan augmentant els seus beneficis en un 84%.

Les xifres s'han de traduir, i quan les traduïm vol dir que quan anem a fer la compra estem pagant els ous molt més cars, estem pagant la factura de la llum molt més cara; però, quan anem a les nostres empreses perquè es puge el nostre sou, doncs, això no passa. És que pràcticament ningú té una clàusula en la que diu que el seu salari ha de pujar com l'IPC. És que és una cosa que s'oblida en els espais laborals en moltes ocasions. És que quan puguen els salaris ací, puguen menys de la meitat del que estan pujant a Europa. És que hi ha una qüestió clau, i és que la gent treballadora i les famílies són les que estan pagant esta crisi, i nosaltres, com a govern, hem de vore com li donem solució a això. Per a això estem ací. Jo no estic ací per a cridar amb la gent, estem per a vore què podem solucionar.

I nosaltres en moltes ocasions pensem: com podem solucionar una qüestió que és una relació habitualment empresarial i de treballadors i treballadores? Doncs, sí, nosaltres volem un pacte, un pacte de rendes, però, compte!, volem un pacte de rendes perquè la gent cobre més, perquè jo quan escolte que volen un pacte de rendes perquè baixen els sous de la gent encara més, doncs, em tire les mans al cap, o a la butxaca per a vore qui es vol dur els diners.

Compromís volem un pacte de rendes, però això no és prou. Nosaltres som l'administració i hem de garantir que tot el món pugua tindre una vida assegurada. I això és el que ens porta a voler blindar sempre, president, sempre els serveis públics, perquè açò és el que no juga en el mercat. Nosaltres podem jugar fora del mercat, li podem dir a la gent que no se preocupe perquè van a tindre els llibres de text gratuïts i van a tindre dret a una educació passe el que passe en el mercat, perquè nosaltres podem contrarestar des de l'administració que cap persona no tinga un menjar almenys el dia, que tota la gent pugua estar tranquil·la perquè té una renda garantida darrere, perquè la seua administració està darrere.

I per açò, quan parlem amb els nostres socis de govern sobre les reformes fiscals, ens capgirem tant que no podem baixar els ingressos de l'administració, perquè som els únics que tenim la capacitat de dir a la gent: «Estigues tranquil·la; si la teua empresa no te va a protegir, l'administració ho va a fer». Jo vaig vindre a fer política per a això, si m'he enganyat, que algú els avise.

Per això en Compromís anem a estar molt fermes, vosté ho ha esmentat abans, i nosaltres volem remarcar-ho. Les nostres reformes fiscals han de garantir els ingressos, perquè eixos ingressos són perquè la gent tinga la tranquil·litat dels serveis públics. Estàvem parlant abans d'impostos, i jo vull parlar que quan mon pare entra en l'hospital mai ha de tindre por que algú li diga «no ho pots pagar i no pots entrar ací», perquè eixa és l'administració que jo vaig a defensar i eixa és la política que volem des de Compromís i per la que lluitarem sempre. *(Aplaudiments)*

Però no tenim prou, president, no és prou perquè la gent necessita resoldre els seus problemes demà, hui a ser possible. I per açò sap que en el debat de política general vam

fer una proposta, que és la clàusula salarial, des de l'administració fem contractes i fem ajudes. L'any passat ja ho vam proposar a les ajudes de la llei de turisme; totes aquelles empreses o entitats que es presenten a les ajudes o als contractes de l'administració, i tinguen una clàusula salarial en la que garantisquen que els salaris de la gent seran millors, han de passar per davant de les que no. L'administració hem de contractar de manera justa i li hem de dir a les empreses: «Contracta d'esta manera i nosaltres te prioritzarem», perquè eixa és una manera que nosaltres tenim també de regular eixe mercat. Des de Compromís li vam llançar esta proposta, i volem saber hui si el Consell considera que les ajudes i contractes de la Generalitat han de tindre eixa clàusula salarial.

Ja li avance, president, que anem a fer molta força perquè aquesta mesura tinga vigència en el proper any, anem a treballar-ho amb els agents socials perquè és fonamental construir la societat amb tots els sectors, i li demane, per favor, que ens conteste, que estic segura que estarem d'acord en açò i en molt més.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Correspon al president del Consell donar resposta a la pregunta que s'ha formulat.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Robles.

Vosté ha dit, ens trobem, sens dubte, en un moment molt complicat, sobretot per a aquelles famílies, per a aquelles persones que tenen menys ingressos, tenen rendes més baixes, i perquè la inflació, com bé sap, és el pitjor dels impostos, no afecta a tots per igual perquè, finalment, malgrat que afecta a tots, afecta molt bàsicament a aquells que tenen menys recursos, menys rendes.

Per tant, eixa ha sigut un poc l'acció que ha fet el Consell. El Consell ha estat determinat, en la mesura de les seues possibilitats, a intentar influir per tal que es protegisca a les famílies en este pla antiinflació, donant suport també a les empreses perquè és fonamental l'activitat econòmica, el treball és el que realment li dona autonomia i capacitat d'un projecte de vida a les persones, i impulsar el diàleg social, que és ahí, efectivament, des del diàleg social, on hem de garantir que hi haja un pacte de rendes real i que, efectivament, no hi haja eixes diferències que es produïxen, de vegades, que són absolutament insòlites i que no són assumibles, i que trenquen la cohesió i fracturen la societat. Per tant, nosaltres estem actuant en eixa dinàmica.

I, mire, també este any ha sigut un any important perquè els compromisos ètics els hem posat, finalment, des de l'acord

social, els hem valoritzat. Per això, totes aquelles, des de les microempreses fins a les grans empreses que tenen compromís social, generen un valor afegit a la societat valenciana, empreses que són exemple.

I és evident que en este context inflacionista els salaris s'han d'adequar, com deia, a la realitat, i nosaltres, en el marc del diàleg social, anem a treballar i a impulsar, com ho hem fet, per exemple, en la signatura de convenis que no estaven signats i que, des de l'administració, que evidentment no podem més que accelerar i intervindre favorablement, ho hem fet.

Què estem fent nosaltres que ja podíem fer i que per això dic que este any ha sigut important? Doncs, una potent estratègia per a garantir les condicions laborals de treballadores i treballadors en els contractes i les subvencions que atorga la Generalitat. A primers d'agost passat, el ple del Consell aprovà el decret pel qual es regula la inclusió de clàusules de responsabilitat social en la contractació. La norma, que es publicà el 16 d'agost, comptava amb una moratòria de tres mesos i entrarà en vigor el 16 de novembre. El decret desenvolupa la llei de 2018, també basada en l'acord del diàleg social, que es va subscriure a la Generalitat en el 2018.

Eixe acord, amb finalitat clara, vol garantir l'ocupació i les condicions decents de treball, inclou un mecanisme de subrogació dels treballadors, en cas de contractació, durant canvi de contracta, reflectix en la contractació pública el conveni del col·lectiu sectorial que s'ha necessàriament d'assumir, i estableix una plantilla mínima i unes hores de treball concordades en el manteniment de la qualitat del servei públic. També recullen altres principis ètics i regles de conducta, els quals han d'adequar la seua activitat les empreses o entitats contractistes, l'aplicació de clàusules de responsabilitat social i la transparència de les convocatòries i ajudes a les subvencions.

A més, en l'adjudicació del contracte, el decret estableix criteris de caràcter social, com ara la inserció laboral i la inclusió social, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, la qualitat laboral i el foment de l'ocupació autònoma i el cooperativisme. D'altra banda, s'especifiquen també criteris ambientals en matèria de consum, eficiència i estalvi energètic, productes ecològics, emissions i contaminacions de l'ús de vehicles, i qualitat ambiental.

En definitiva, són condicions específiques especials dels contractes per tal que la inserció de persones amb risc d'exclusió del mercat laboral i amb diversitat funcional estiga garantida, que estiga garantida també la promoció i la formació d'igualtat de gènere i la disposició d'un pla d'igualtat, la promoció lingüística de les llengües oficials de la comunitat, l'establiment de l'ocupació garantint almenys el 50% de la plantilla, i mesures cap a la igualtat també en persones LGTBI.

Per tant, eixes són alguns dels paràmetres, també de caràcter mediambiental, però, per no cansar-los, que estan ahí i que anem a seguir: formació ambiental, l'embalatge de residus reciclables, recollida selectiva de residus, etcètera.

En definitiva, s'està avançant per eixe camí i dins del marc de la legalitat, i sobretot passa pel diàleg social, estem

absolutament convençuts hem de caminar en allò que se planteja en el fons, en allò que se planteja. Perquè, efectivament, el que és fonamental també és garantir la viabilitat econòmica i garantir que funcione la economia, perquè això és la manera, en definitiva, que tinguem recursos suficients per a mantindre l'estat del benestar. I crec que en eixe sentit la palanca fonamental és el diàleg social.

I vosté deia que cal blindar els serveis públics fonamentals, i és bàsic, cal blindar-los. Però, mire, la història ens demostra que l'única manera de blindar els serveis públics fonamentals, l'estat de benestar, l'única manera de blindar-ho és que ací hi haja una majoria de progrés.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, realitza la síndica, la il·lustre diputada Ruth Merino.

La senyora Merino Peña:

Solicito que se dé por reproducida la pregunta, presidente.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

La pregunta diu així: ¿cree que habrá de penalizar a la Comunidad Valenciana de forma que perciba menos ingresos del Estado si su anuncio de bajada de impuestos se hace realidad?

Coneguda la pregunta, correspon al president del Consell donar resposta a esta pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Merino.

Yo creo que el enunciado de la pregunta es falaz. En ningún momento he dicho que una reducción en un momento determinado para las rentas medias y bajas tengan ese apoyo, que en ningún caso eso signifique ningún castigo para la *comunitat*. Lo que he dicho, simplemente, es que se haga lo mismo que se hace, por ejemplo, en un sistema que ha funcionado desde hace muchísimos años, que es la financiación local del Estado. Y es que se tenga en cuenta el esfuerzo fiscal de cada comunidad, como se tiene en cuenta el esfuerzo fiscal de cada ayuntamiento y, sobre todo, que se tenga en cuenta de verdad qué aportan cada uno de los

ciudadanos, aquellos que tienen más rentas y aquellos que tienen menos unas rentas.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Una vegada feta esta primera resposta, correspon a la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos formular en la seua integritat la pregunta.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Merino Peña:

Gràcies, president.

Gracias por aclararlo, señor Puig, pero le aseguro que he oído varias veces lo que usted dijo en aquel momento que lo dijo y habló de penalizar a las comunidades que bajaban impuestos.

En cualquier caso, yo creo que usted habrá captado que mi pregunta era una pregunta retórica. Por supuesto que la respuesta es no, no hay que penalizar a las comunidades que decidan bajar impuestos, pero porque eso es pura demagogia, señor Puig; porque eso es una ocurrencia, como tantas que estamos oyendo últimamente con el tema de los impuestos. Como es la guerra en que ha entrado el gobierno central con el impuesto a los ricos, «que se fastidien los ricos que van a dejar de pagar impuesto de patrimonio». O usted, con la armonización, poniendo topes a la baja. O con el *dumping* fiscal de Madrid.

Realmente, a mí me parece que son ustedes muy poco serios y muy poco rigurosos con un tema tan importante como son los impuestos.

Mire, yo le voy a contar una cosa que creo que usted igual no sabía cuando dijo lo que dijo, y es que el actual sistema de financiación autonómico ya penaliza a las comunidades autónomas que deciden bajar impuestos. Me alegro. El propio mecanismo hace que tengan que seguir aportando el 75% de lo que teóricamente deberían haber recaudado con los impuestos cedidos que tienen a un fondo común que luego se reparte. Así que ya están penalizadas, a lo mejor usted es que lo que pretendía es que se las penalizara todavía más. En cualquier caso, esto entiendo que no está acostumbrado a utilizar tecnicismos, pero desmonta su ocurrencia, una ocurrencia que, al igual que le he comentado de la armonización para topar a la baja los impuestos, es una afrenta al estado de las autonomías y es totalmente incoherente con lo que usted y su partido siempre han defendido.

Pero, bueno, volvemos a su propuesta de rebaja fiscal, esa que en principio parecía que nos iba a penalizar a todos los valencianos.

Mire, si buscamos en Google, «Puig reforma fiscal», las dos primeras entradas que nos salen son: la reforma de Ximo Puig abre una grieta fiscal en el PSOE y compromete al